

ת"פ 41994/06/13 - בעניין: המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, מוחמד נסיראת (עציר) - נדון, סאמי סמארה (עציר) - נדון, נאיל סולטאן, נוכחים:

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 41994-06-13 מדינת ישראל נ' נסיראת(עציר) 06 מאי 2015
ואח'

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

1. מוחמד נסיראת (עציר) - נדון
2. סאמי סמארה (עציר) - נדון
3. נאיל סולטאן (עציר)

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן ועו"ד
ליאת שפיר
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד איהאב ג'לג'ולי

גזר דין (נאשם 3)

1. נאשם 3, נאיל סולטאן יליד 1993 (להלן - "**הנאשם**"), הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**") ופציעה על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 335(א)(2) + 334 לחוק.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בעניינו, במועד הרלוונטי לכתב האישום היה נאשם 1 בעלים של רכב מסוג מיצובישי (להלן - "**הרכב**") ואאוס עבד אל חי (להלן - "**אאוס**") היה בעלים של רכב מסוג פיאט. ביום 12.6.2013 בש 00:35 או סמוך לכך, בטירה, נסעו שלושת הנאשמים ברכב בו נהג נאשם 1. רכבו של אאוס חלף על פני הרכב, הנאשמים החלו לצפור לאאוס ולצעוק לו שיעצור. שני כלי הרכב נעצרו סמוך לביתו של מוהנד קאסם (להלן - "**מוהנד**"). מוהנד ניגש לרכב ושאל את נאשם 1 מה רצונו. נאשם 1 יצא מהרכב ודחף את מוהנד. נאשם 2, שהחזיק בידו כוס וודקה, שפך את תכולתה על פניו של מוהנד, ושלושת הנאשמים יצאו מהרכב והיכו את מוהנד בכל חלקי גופו.

הנאשם החזיק בידו חפץ חד, דקר באמצעותו את מוהנד פעמיים וגרם לו לשני פצעי דקירה בזרוע ימין

ושריטה בזרוע שמאל.

בהמשך נטל נאשם 1 בקבוק זכוכית מתוך הרכב, ניגש לאאוס והיכהו בחוזקה באמצעות הבקבוק באזור העורף. אחר זאת ניגש נאשם 1 לרכבו של אאוס וניפץ את השמשה האחורית באמצעות הבקבוק.

3. במעמד הצגת ההסדר הדיוני בעניינו של הנאשם שלפני הודיעה המאשימה כי תעתור למאסר בפועל ורכיבים נוספים.

4. שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם סיים תשע שנות לימוד, אחר זאת שוטט ללא מעש ובהמשך השתלב בעבודות מזדמנות והתקשה להסתגל למסגרת קבועה. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. הוא שלל כל זיכרון אודות האירועים עליהם הוא נותן את הדין והסביר כי היה בגילופין. הנאשם התקשה להסביר הימצאותו בחברת הנאשמים האחרים ולהערכת שירות המבחן עסוק בלגונן על עצמו ועליהם. הנאשם ביטא חרטה ברמה המילולית בלבד.

שירות המבחן הגיע למסקנה כי הסיכון להישנות מעשים אלימים מצדו של הנאשם הוא בינוני, ואם יבצע עבירת אלימות חומרתה צפויה להיות בינונית-גבוהה. לאור האמור, ומשום שהנאשם עומד לראשונה למשפט, הציע שירות המבחן להורות על מאסר שניתן יהיה לריצוי בדרך של עבודות שירות.

5. כאן המקום לציין כי נאשמים 1 ו-2 הודו בעובדות כתב האישום המקורי עוד ביום 1.9.2013. הם הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון "סגור", ובית המשפט גזר עליהם את העונשים המוסכמים: תשעה חודשי מאסר בפועל לנאשם 1 וששה חודשי מאסר בפועל לנאשם 2 (וכן עונשים נלווים).

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד דיתי צאליס, עמדה על חומרת מעשהו של הנאשם, לרבות העובדה כי בוצע בחבורה, ובהתחשב בעונשים שנגזרו על שותפיו של הנאשם ובגילו הצעיר של הנאשם - טענה כי מן הראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן שנה.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד איהב ג'לג'ולי, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. הסנגור ציין את העובדה כי מעת ביצוע העבירה עברו שנתיים, את גילו הצעיר של הנאשם אז והיום ואת העובדה כי לא נרשמו לחובתו הרשעות אחרות. ב"כ הנאשם טען עוד כי נאשם 1 (שנרצח בהמשך) היה זה שהחל בתקרית, והוסיף כי הנאשם היה בגילופין במהלך האירוע.

הנאשם בדברו האחרון לעונש ביקש סליחה מבית המשפט.

דין והכרעה

8. הנאשם, יליד 1993, חבר לשני צעירים נוספים, והשלושה, שנסעו ברכב, התנכלו ליושבי רכב אחר. הנאשמים חבלו במתלוננים ללא רחם, כך סתם ללא סיבה, כשהם שיכורים. הנאשם נקט באלימות הקיצונית ביותר במהלך האירוע כאשר נטל חפץ חד ודקר את מוהנד בשתי ידיו, באופן שגרם לפציעתו.
9. עקרון ההלימה בין העונש לטיב המעשה בנסיבותיו מצדיק במקרה חמור זה ענישה קשה ומכאיבה. הערך החברתי המוגן בו פגע הנאשם הוא ערך השמירה על שלמות הגוף. תופעת האלימות בחברה הישראלית מאיימת על ביטחונם האישי של בניה ובנותיה. יישוב סכסוכים בין הבריות הוא נגע שיש לשרש מן היסוד, בין היתר בדרך של ענישה מכאיבה בדמות מאסרים לריצוי בפועל, ואף לתקופות משמעותיות [ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל (2005); ע"פ 1132/07 מקון נ' מדינת ישראל (2007)].
10. על רקע האמור סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם במקרה זה הוא מאסר בפועל שבין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.
11. הנאשם שלפניי לא השתקם ואינו קרוב לשיקום, ואין אפוא הצדקה לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם מטעם זה, למרות גילו הצעיר יחסית בעת האירוע. המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ועם עקרונות הענישה כפי שבאו לידי ביטוי במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ולא ראיתי לנכון לקבלה.
12. בשל גילו הצעיר של הנאשם בעת האירוע ומשום העובדה כי הנאשם בחר להודות ולא לנהל הליך משפטי ומדובר במאסרו הראשון, סברתי כי העונש הראוי לו צריך להיות בתחתית המתחם.
- החלטתי להקל בעונשו של הנאשם מעבר לכך רק משום עקרון אחידות הענישה. כאמור לעיל נדונו שני הנאשמים האחרים לעונשים הנופלים מתחתית המתחם שקבעתי כאן, וזאת כחלק מהסדרי טיעון "סגורים". בהתחשב בכך שחלקו של הנאשם כאן במעשים האלימים רב מחלקם של שותפיו, אגזור עליו מאסר בפועל בן 11 חודשים בלבד.
13. שקלתי את מלוא השיקולים לקולה ולחומרה והריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל בן 11 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 24.6.2013 ועד ליום 18.7.2013.
- ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון; מאסר על תנאי בן 12 חודשים והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. על הנאשם לשלם לנפגע העבירה, עד תביעה 3 פיצוי בסך 3,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד בבית המשפט עד ליום 1.7.2015. המאשימה תודיע לנפגע העבירה כי נפסק פיצוי לטובתו וכן תמסור למזכירות את פרטיו תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ה, 06 מאי 2015, במעמד הנוכחים.